

MŁODZI

NR 6/2020/2021

GNIEWNI

DOMOWE
SPA

DZIEŃ
KOTA

**W BIBLIOTECE
SZKOLNEJ**

MIKROKONTROLERY

**CO TO
JEST?**

WYWIAD Z PANIĄ AGNIESZKĄ KARPIŃSKĄ

Opiekun: pani Wiesława Wojterek

Redaktor naczelny: Lena Pietruszewska

Okladka, pomoc techniczna: pan Łukasz Czarnecki

Redakcja: Vanessa Bażan, Maria Engel, Wiktor Hołyński, Oliwier Mulak, Aleksander Popławski, Sebastian Stępień, Nikola Szumowska,

Przy współpracy: pani Agnieszki Karpińskiej, pani Mirosławy Piątek- Kłakowskiej, pana Grzegorza Kuczaja, Poli Barnowskiej, Weroniki Dziedziny, Dominika Kwietnia, Kajetana Perlińskiego, Patrycji Zakrzewskiej, Zofii Zielińskiej.

Spis treści:

Wywiad z Panią Agnieszką Karpińską	4
Dzień Kota w szkolnej bibliotece	8
Udział w projektach edukacyjnych	10
Międzynarodowy Dzień Książki dla Dzieci	11
Brandon Mull "Baśniobór"	12
Polskie kolonie zamorskie	13
Mikrokontrolery- co to jest?	15
Domowe SPA	16
Skoki narciarskie	18
Chiński Nowy Rok	21
Dlaczego Cyberpunk nie spełnił oczekiwań?	22
Szachy	23
Spider-Man	24
Kurkuma	25
„Powrót do domu”	27

WYWIAD Z PANIĄ AGNIESZKĄ KARPIŃSKĄ

Pani Agnieszka Karpińska dołączyła do grona pedagogicznego, obejmując funkcję szkolnego psychologa. W wywiadzie opowie nam o specyfice swojego zawodu oraz o tym, jak ważne jest, by polubić siebie i innych. Swoją pozytywną, wiosenną energią na pewno zarazi wielu czytelników „Młodych Gniewnych”!

Jak długo jest Pani psychologiem?

Psychologiem jestem od 1,5 roku.

Czym psycholog zajmuje się w szkole?

Najistotniejszym celem pracy psychologa w szkole jest zapewnienie opieki i wsparcia psychologicznego uczniom. Psycholog szkolny udziela wsparcia również rodzicom i opiekunom uczniów.

Dlaczego psycholog w szkole jest tak bardzo potrzebny?

Psycholog w szkole nie tylko pomaga w sytuacjach, które dla ucznia są negatywne, ale też pozytywne. W każdej sytuacji, w której uczeń potrzebuje wsparcia rozładowania emocjonalnego, psycholog służy mu pomocą. Wielokrotnie zdarza się tak, że uczniowie mają swoje zmartwienia, o których boją się lub wstydzą porozmawiać z rodzicami czy nauczycielem. U psychologa uzyskują wsparcie, znajdują wspólnie wyjście z zaistniałej sytuacji. Najczęściej okazuje się, że rozmowa „działa cuda”.

Na czym polega specyfika rozmowy z psychologiem?

Rozmowa z psychologiem charakteryzuje się tym, że przede wszystkim w gabinecie psychologa obowiązuje całkowita dyskrecja. Rozmowa odbywa się w atmosferze zaufania, spokoju i zrozumienia. W czasie rozmowy z psychologiem nikt nie podlega ocenie.

Jak wygląda pierwsza wizyta ucznia u szkolnego psychologa?

Pierwsza wizyta u psychologa to tzw. konsultacje psychologiczne. Jest to przede wszystkim zebranie wywiadu na temat powodu kontaktu ucznia, rodzica, opiekuna z psychologiem. Na podstawie zebranych informacji podejmuje się decyzję o dalszym działaniu. W czasie pierwszej wizyty przełamuje się opór uczestnika przed psychologiem, nawiązuje kontakt, omawia rolę psychologa w danej sytuacji.

W jaki sposób zdobywa Pani wiedzę na temat ludzkiej psychiki i sposobów funkcjonowania człowieka?

Wiedza, którą posiadam, to efekt studiów, licznych szkoleń, warsztatów i innych form doskonalenia zawodowego, które odbywam na bieżąco. Wzbogacanie wiedzy z zakresu psychologii to również czytanie prasy naukowej, w której zawarte są wyniki najnowszych badań psychologicznych. Bardzo wzbogacające jest konsultowanie się ze starszymi i doświadczonymi psychologami, którzy chętnie dzielą się swoją bogatą wiedzą na temat natury człowieka.

Jak odniesie się Pani do powiedzenia, że „psycholog jest lekarzem duszy”?

„Lekarz duszy” – to powiedzenie potwierdza fakt, że w życiu każdego człowieka najważniejszy jest dobrostan psychiczny. Stabilny emocjonalnie człowiek, czujący zrozumienie i wsparcie otoczenia, to człowiek zdrowy fizycznie. Wiele chorób natury fizycznej ma swój początek w psychice. Przez to istotne jest słuchanie naszych bliskich i nieupraszczanie ich refleksji na dręczące ich przemyślenia.

23 lutego obchodzony był Ogólnopolski Dzień Walki z Depresją. Do niedawna depresja była kojarzona z dorosłymi. Dlaczego coraz częściej ta choroba dosięga dzieci? Jakie objawy powinny nas zaniepokoić i sprawić, byśmy zaczęli szukać pomocy np. psychologa?

To prawda. Do niedawna depresja była uznawana za chorobę osób dorosłych. Okazało się, że ten problem dotyka coraz częściej dzieci i młodzież. Obecnie zaburzenie to ma duży wskaźnik rozpowszechniania i jest jednym z większych problemów psychicznych u najmłodszych i młodzieży. Depresji sprzyjają m. in.: konflikty rodzinne, strata bliskiej osoby, przemoc, zaniedbania i uzależnienia w środowisku rodzinnym, różna jakość więzi między dziećmi a rodzicami, nieprawidłowe postawy rodzicielskie, wysoki poziom lęku czy niska samoocena. Wysoka samokrytyka dziecka sprzyja powstawaniu w jego psychice skłonności do perfekcjonizmu, zaburzeniom w sferze kontaktów społecznych. Istotnym czynnikiem mającym ogromny wpływ na rozwój depresji u uczniów jest stres. Jego przyczyny mogą być różne, np.: szkoła, rodzina, rówieśnicy, zawody w przyjaźni. Często dzieci opowiadają bliskim o swoich rozterkach związanych z powyższymi, ale są one przez tych bliskich bagatelizowane. A to prosta droga do depresji. Objawami depresji u dzieci i młodzieży są m. in.: brak odczuwania przyjemności, lęk, irytacja, drażliwość, obawa, zmęczenie, pobudzenie, zaburzenia snu, bóle brzucha i głowy, utrata apetytu, zmiana masy ciała, niska ocena świata i siebie i wiele innych.

Co sądzi Pani o tym, by polskie szkoły położyły większy nacisk na kształtowanie wśród uczniów inteligencji emocjonalnej?

Jak najbardziej tego typu działania mają istotne znaczenie. I zachęcam do podejmowania inicjatyw z tym związanych.

Co sądzi Pani o technikach relaksacyjnych?

Techniki relaksacyjne są efektywne w wielu rodzajach terapii. Każdemu- dorosłemu, dziecku czy nastolatki pomoże chwila spokoju, wyciszenia, które gwarantuje technika relaksacyjna. Jest to technika umożliwiająca zajrzenie do wnętrza siebie. Dzięki szerokiej wachlarzowi metod technika ta ma zalety wspierające i oddziałujące na cały organizm, przez co są korzystne dla każdego, niezależnie od wieku.

Ósme klasy stoją przed ważnym wyborem szkoły ponadpodstawowej. Czym, Pani zdaniem, młodzież powinna się kierować w obieraniu ścieżki edukacyjnej?

Jak wiadomo najlepiej i najefektywniej uczymy się tego, co sprawia nam przyjemność oraz jest zgodne z naszymi zainteresowaniami. Z tego względu uważam, że młodzież stojąca przed tym trudnym wyborem powinna decydować zgodnie ze swoimi wewnętrznymi potrzebami i predyspozycjami oraz możliwościami. Niekorzystne jest dokonywanie wyboru, który ukierunkowany jest chęcią zaspokojenia aspiracji osób trzecich. Oczywiście decydenci powinni wybierając szkołę kierować się też późniejszymi planami związanymi ze studiami (o ile je planują), jakie mają zamiar podjąć na kolejnym etapie edukacji. Wątro też stawiać poprzeczkę nieco wyżej niż wskazuje na to samoocena. Pozwoli to na osiągnięcie tego celu, dążąc do niego wyboistą drogą, ale za to wzbogacającą w nowe doświadczenia i pokazującą nowe możliwości. Być może pozwoli na odkrycie głęboko skrywanych talentów, czy pasji. A kiedy młody człowiek przejdzie tę drogę i spojrzy na to, ile potrafi z siebie wyrzesać sił, aby osiągnąć ten cel, to samo jego osiągnięcie będzie satysfakcjonującą nagrodą i drogowskazem na przyszłość. A to z kolei znacznie podbuduje jego samoocenę, która jest fundamentem każdego działania w przyszłości.

Proszę opowiedzieć o swoich zainteresowaniach.

Moje zainteresowania są dość standardowe. Interesuje mnie natura człowieka, jego zachowania w danej sytuacji, reagowanie na te sytuacje. Interesuję się też manufakturą, którą w wolnej chwili próbuję też praktykować. Kiedy tylko mam czas wolny, spełniam swoje zainteresowanie przyrodą, spacerując po lesie z moim synem i psem. Od zawsze interesuję się zwierzętami. Wiedzę na ich temat zgłębiałam już w latach szkoły średniej, kiedy to uczyłam się i z sukcesem ukończyłam technikum weterynaryjne. Zawsze moim wolnym chwilom towarzyszy przyroda i rodzina. Moim

zainteresowaniem cieszy się też gotowanie, poprzez które mogę okazać miłość moim bliskim, rozpieszczając ich różnymi smakołykami.

Jakie wiosenne przesłanie ma Pani dla naszych czytelników?

Moje przesłanie na wiosnę jest powiązane z moimi zainteresowaniami, bo co innego mogę zaproponować. Korzystajcie z uroków wiosny, spacerujcie, jeźdźcie na rowerach i innych akcesoriach sportowych. Spacerujcie rodzinie, rozmawiajcie, śmieJCie się i cieszcie się swoim towarzystwem. Dzielcie się z sobą nie tylko troskami, ale też radościami. Znajdźcie też chwile tylko dla siebie, aby porozmawiać z samym sobą. Zapytajcie samych siebie, czego Wam potrzeba i spełnijcie chociaż jedno najprostsze pragnienie. Uśmiechajcie się do siebie, kiedy rano patrzycie w lustro, podziękujcie sobie za to, jacy jesteście. Uśmiechajcie się do mijanych ludzi na ulicy, w sklepie, wszędzie gdzie jesteście. Uśmiech jest zaraźliwy i ma ogromną moc. Być może Wasz uśmiech odmieni komuś dzień... A przez ten drobny gest Wasz dzień będzie cenniejszy.

Z Panią Agnieszką Karpińską rozmawiała Lena Pietruszewska

Źródło: Grafika Google

DZIEŃ KOTA W SZKOLNEJ BIBLIOTECE

Dzień Kota jest obchodzony 17 lutego. Przygotowania do tego wydarzenia rozpoczęto w szkolnej bibliotece już tydzień wcześniej. Panie bibliotekarki zapoznały uczniów klas: pierwszych, drugich i trzecich z wyborem książek o kotach oraz przedstawiły fragmenty wierszy. Zorganizowały także wystawę dzieł literackich o kociej tematyce.

Biblioteka szkolna ogłosiła konkursy- na ilustrację kota do przeczytanej lektury oraz recytację wiersza o tym zwierzęciu. Uczniowie klas 1-3 przynosili prace plastyczne przedstawiające: Kota w Butach, Filemona, Maurizia i innych kocich bohaterów. Pani Joanna Politańska podjęła się oceny rysunków, co nie było łatwe, bo prace były wyjątkowo ciekawe. Uczestnicy konkursu otrzymali dyplomy i drobne upominki.

A oto laureaci konkursu plastycznego- pierwsze miejsce zdobyła Helena Kampczyk z kl.1a, drugie- Milena Sula z 2a, trzecie- Oliwia Dziedzic z kl.2a.

Wiersze o kotach recytowały: Chloe Śliwa z kl.1a, Lila Zielińska z kl.2a oraz Jaśmina Śliwa z kl.3a.

Wszystkim uczestnikom gratulujemy!

Redakcja

Wystawka książek o kotach.

*Dzieci przygotowały wyjątkowe prace o kotach.
Fot. M. Piątek-Kłakowska.*

UDZIAŁ W PROJEKTACH EDUKACYJNYCH

Metoda projektu jest szczególnie lubiana przez uczniów, ponieważ kształtuje wiele kompetencji i integruje wiedzę z kilku przedmiotów. Młodzi ludzie muszą wykazać się terminowością w rozliczeniu się z powierzonych zadania, umiejętnością współpracy w grupie, ale także samodzielnością.

Uczniowie naszej szkoły przystąpili do projektów zewnętrznych, których celem było przede wszystkim rozwijanie zainteresowania historią Polski. Dzięki projektowi „BohaterON włącz historię!” zyskali informacje o Powstaniu Warszawskim oraz mieli okazję przygotować plastyczno- literackie upominki dla żyjących Powstańców. Z kolei projekt „Ukryte dziedzictwo. Co kryje polska ziemia?” zapoznał dzieci i młodzież z tajnikami profesji archeologa oraz zaprezentował, czym charakteryzuje się archeologia jako nowoczesna nauka. Obydwa projekty patronatem honorowym objął Minister Edukacji i Nauki.

Szkolnym koordynatorem ww. przedsięwzięć była pani Wiesława Wojterek. Do realizacji projektów przyłączyli się także ze swoimi uczniami: pani Marzena Chyży i pan Rafał Wiewióra.

Redakcja

MIĘDZYNARODOWY DZIEŃ KSIĄŻKI DLA DZIECI

Międzynarodowy Dzień Książki dla Dzieci przypada 2 kwietnia. Tego dnia świętujemy także urodziny Hansa Christiana Andersena- duńskiego baśniopisarza, którego dzieła literackie przeszły do klasyki literatury dziecięcej.

Międzynarodowy Dzień Książki dla Dzieci obchodzimy od 1967 roku. Został ustanowiony przez Międzynarodową Izbę ds. Książek dla Młodych Ludzi (IBBY). Święto organizowane jest co roku w innym państwie. W 1977 nasz kraj był jego gospodarzem, a główne hasło tego wydarzenia brzmiało: „Książka moim oknem na świat”.

W tych dniach organizowane są spotkania z autorami książek, wieczorki poetyckie dla mniejszych czytelników, a także warsztaty artystyczne.

Program „All of Europe Reads to Kids” dąży do wymiany doświadczeń oraz integracji z osobami i instytucjami, które prowadzą działania zachęcające dzieci i młodzież do czytania książek. Wiadomo, że książki, zwłaszcza baśnie, czytane podopiecznym od urodzenia bardzo mocno wpływają na ich rozwój. Zalety czytania to między innymi: budowanie wyobraźni, pobudzanie procesów myślowych, tworzenie więzi emocjonalnych. Książki uwrażliwiają na piękno życia, pomagają odnaleźć hobby, są drogowskazami, jak postępować.

Pamiętajmy o akcji „Cała Polska czyta dzieciom”! Wystarczy poświęcić 20 minut dziennie, czytając swojemu dziecku, by zadbać o jego rozwój oraz wzbogacić więź między rodzicem a potomkiem.

Patrycja Zakrzewska

Źródło: <https://bimka.pl/kalendarz/miedzynarodowy-dzien-ksiazki-dla-dzieci>

Grafika Google

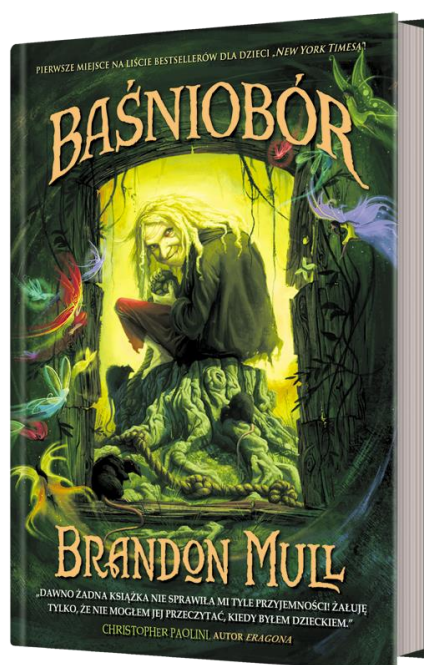
BRANDON MULL „BAŚNIOBÓR”

Kendra i Seth przyjeżdżają do dziadków na dwa tygodnie i starają się rozwiązać zagadkę tajemniczego lasu. Okazuje się, że ich dziadek jest właścicielem tajnego rezerwatu, a babcia stała się... kurą. Cały rezerwat nie jest taki przyjemny, jak się wydaje! Sprawia bohaterom wiele kłopotów. Jakich? Seth złapał wróżkę, a ta stała się diablikiem. Zemściła się na chłopcu i zaczarowała go, przez co stał się wstrętnym monstrem. Seth w noc Kupały wyjrzał przez okno i przez to dzieci musiały ratować rodzinę przed siłami zła. Czy armia silnych wróżek zdoła pokonać Bahumata i groźną Muriel? Dowiesz się tego z książki „Baśniobór”...

„Baśniobór” to powieść, która balansuje na granicy świata realnego ze światem baśni. Możemy w niej spotkać takie stworzenia jak: wróżki, olbrzymy, golem, wiedźmy, satyry, driady i najady. Książka nie nudzi, gdyż ma wiele ciekawych zwrotów akcji. Poznajemy w niej nowy, alternatywny świat, często mroczny.

Zachęcam Was do przeczytania pierwszego tomu, jak i kolejnych części „Baśnioboru”. Fascynująca lektura!

Dominik Kwiecień

Źródło: Grafika Google

POLSKIE KOLONIE ZAMORSKIE

Narastający w XVI wieku nacisk Księstwa Moskiewskiego na tereny nadbałtyckie spowodował, że władca Kurlandii (tereny dzisiejszej Litwy i Łotwy), Gotthard Kettler, zdecydował się na oddanie swojego państwa pod opiekę Zygmunta Augusta. Od 1561 roku Księstwo Kurlandii i Semigalii stanowiło zatem lenno Królestwa Polskiego i było podległe polskiemu królowi.

Szeroką autonomię postanowił wykorzystać książę kurlandzki, Jakub Kettler, obejmujący rządy w 1642 roku. Nie bez znaczenia były jego podróże po krajach Europy Zachodniej, a zwłaszcza Holandii, którą przyjął za wzór do naśladowania. Niewielkich rozmiarów państwo, wciśnięte między potężnych sąsiadów, zaimponowało mu rozmiarem stworzonego imperium kolonialnego i prężnie rozwijającym się handlem. Po powrocie do Kurlandii przeprowadził więc szereg reform mających na celu wzmocnienie potencjału kraju, przede wszystkim w zamorskim handlu. Postawił na rozbudowę floty, a także rozwój szkutnictwa i portów w Windawie i Lipawie.

Kiedy Jakub Kettler został już księciem Kurlandii, postanowił wysłać na wyspę Tobago (wyspa u wybrzeży Wenezueli) pierwszą ekspedycję. Początki nie były łatwe, bo nie było chętnych na taki egzotyczny rejs. Gdy wyprawa po trzech miesiącach dotarła na wyspę, po wejściu na ląd marynarze zostali zabici przez kanibali, a ci, którym udało się uciec, zmarli na egzotyczne choroby. Wyspą zainteresowali się również Anglicy, ale ich dwie ekspedycje spotkał taki sam los. Jakub Kettler nie zraził się i postanowił wysłać następną flotę, która miała więcej szczęścia. Przybili do brzegów Tobago w centrum wojny domowej pomiędzy dwoma plemionami, postanowili wesprzeć jedną ze stron, niestety tę, która przegrała. Już druga wysłana przez Kettlera ekspedycja nie powiodła się.

W 1654 roku na wyspę przybyła trzecia wyprawa. Do brzegów Tobago przybił statek. Kapitan oznajmił tamtejszym plemionom, że wyspa należy teraz do Jakuba Kettlera i że od tej pory Tobago będzie się nazywało Nową Kurlandią. Nową polską kolonię czynił wyjątkową fakt, że lokalni mieszkańcy zostali uznani za pełnoprawnych obywateli, co było ewenementem na skalę światową, bo inne państwa traktowały tubylców jak niewolników.

Z nowych ziem do Rzeczypospolitej płynęły owoce, rum, korzenie, tytoń, a Polska wysyłała tam bydło i broń. Kolonia radziła sobie bardzo dobrze, ale wtedy najechali na Polskę Szwedzi. Złożyli Kettlerowi propozycję złożenia hołdu królowi Szwecji, ale odrzucił ją, a Kurlandia pozostała wierna Rzeczypospolitej aż do zaborów.

Jakub Kettler siedział w więzieniu, a kolonia została przejęta przez Holendrów, którzy przebywali na wyspie. Nie trwało to długo, bo na Tobago przybili piraci. Wyspa przechodziła „z rąk do rąk”. Pod koniec życia Jakub Kettler odzyskał wyspę, ale piraci wybili kolonizatorów i tak zakończyła się historia polskiej kolonii na Tobago.

Nie była to jednak jedyna kolonia należąca do Rzeczypospolitej. Następną ekspedycja również powstała dzięki Jakubowi Kettlerowi. Była to wyspa o nazwie Kunta Kinte u wybrzeży Gambii. Wyprawa dotarła tam w 1651 roku. Można było stamtąd kontrolować przepływające wokół statki. Problemem była lokalna ludność, ale warto podkreślić, że kolonie podległe polskim władcom były zorganizowane w inny sposób niż tereny należące np. do Hiszpanii lub Wielkiej Brytanii. W odróżnieniu od Hiszpanów, zamiast mordować i walczyć z tubylcami, postanowiono się z nimi dogadać. Lokalni mieszkańcy lubili naszych kurlandzkich lenników i sprzedawali im złoto, kość słoniową, kawę, w zamian otrzymując żelazo i sól. Kolonia radziła sobie bardzo dobrze, ale (tak jak poprzednio) wszystko się zepsuło. Najpierw Kettler został zdradzony przez dwóch kapitanów statków, a załoga na wyspie, która dowiedziała się o potopie szwedzkim, poddała się Holendrom. Na wyspie zapanował chaos. Walczyli tam ze sobą Holendrzy, tubylcy i piraci. Lokalna ludność oznajmiła, że na wyspie mogą zostać jedynie ludzie Kettlera, bo jako jedyni byli dla nich dobrzy. Po jakimś czasie pojawili się nowi rywale- Anglicy. Dowódca fortu znajdującego się na wyspie nie wywiesił białej flagi i mimo bardzo dużej przewagi wroga doszło do wojny. Załoga twierdzy po ciężkich walkach poddała się. Dalsze losy Kunta Kinte nie potoczyły się szczęśliwie. Gdy Anglicy już się tam osiedlili, zrobili z wyspy ostatni przystanek dla niewolników transportowanych do Ameryki.

Prawie 300 lat później, w 1937 roku, powstał pomysł założenia polskiej kolonii na Madagaskarze, ale wybuch II wojny światowej pokrzyżował te plany.

Wszystkie terytoria, o które wzbogacali się lennicy Rzeczypospolitej, również dostawały się pod jej władzę. Jednak niewyrosłe w tradycjach kolonialnych państwo, przeżywające do tego kryzys w postaci najbardziej wyniszczających wojen stulecia, nie miało szans, by zaangażować się poważniej w przedsięwzięcia Jakuba Kettlera. Również kupcy, zadowoleni z handlu zbożem, niechętnie podejmowali się bardziej ryzykownych operacji. Zamorskie wyprawy nie przysporzyły zatem korzyści ani Rzeczypospolitej, ani Kurlandii. Pozostaje tylko miła świadomość, że poza Polską od morza do morza istniała również taka, która sięgała za ocean.

Wiktor Hołyński

Źródła:

-<https://histmag.org/Polskie-kolonie-czyli-zamorskie-kresy-Rzeczypospolitej-9488/>

-<https://www.youtube.com/watch?v=ElSPmFSSZ9M>

MIKROKONTROLERY- CO TO JEST?

Na początku wyjaśnię, czym są mikrokontrolery, żeby każdy z Was wiedział, co jest przedmiotem artykułu. Mianowicie, są to małe „komputerki”, które można zaprogramować, aby wykonywały konkretne czynności.

Jednym z najpopularniejszych mikrokontrolerów jest Arduino, który jest dobrym wyborem dla osób rozpoczynających naukę elektroniki oraz programowania. Głównym założeniem twórców było stworzenie łatwego w obsłudze programowalnego urządzenia, które jest w dość przystępnej cenie (około 90 zł). Na początku przedstawię Wam kilka przykładów użycia. Jednym z najciekawszych zastosowań, według mnie, jest wykonanie własnej klawiatury do komputera. Drugim równorzędnie interesującym sposobem użytkowania jest budowa zdalnie sterowanych robotów. Aby jednak móc zrealizować jakikolwiek projekt, trzeba najpierw umieć zaprogramować mikrokontroler. A w jaki sposób to zrobić? Oto odpowiedź: robi się to w języku programowania o nazwie „C”. Jest on dość prosty do nauki. Jeśli umiecie już programować, to powinniście zauważyć, że „C” ma wiele wspólnego z innymi językami, np. składnię takich poleceń jak m.in. „if” czy „while”. Projekt Arduino jest całkowicie otwarty, co oznacza, że kod źródłowy programu „Arduino IDE” oraz schematy urządzenia są dostępne dla każdego. Dzięki temu każdy elektronik jest w stanie samemu wykonać swój mikrokontroler kompatybilny z Arduino, jak i również zmodyfikować go do swoich potrzeb.

Uważam, że mikrokontrolery dają praktycznie nieograniczone możliwości, a nauka programowania ich może być świetną zabawą dla osób w każdym wieku.

Źródło obrazu: Grafika Google

Kajetan Perliński

DOMOWE SPA

Czy kiedykolwiek zdarzyło się Wam, że pragnęliście po ciężkim dniu zrelaksować się i zrobić swoje domowe SPA? Myślę, że tak! W tym artykule zaprezentuję cztery najprostsze przepisy, dzięki którym poczujecie się wspaniale, nie tracąc przy tym energii i dużej ilości pieniędzy.

Na przysłowiowy „pierwszy ogień” przedstawię najprostszy przepis na kulę do kąpieli. Potrzebujecie :

- 1 opakowanie sody oczyszczonej
- 1 opakowanie kwasku cytrynowego
- 2 łyżki stołowe oleju, np. kokosowego lub słonecznikowego
- 2-3 sztuki foremek do babeczek.

Dodatkowo :

- olejek zapachowy, np. lawendowy
- barwnik spożywczy.

Sposób przygotowania:

1. Do miski wsypujemy sodę i kwasek cytrynowy.
2. Dodajemy olej i wszystko razem mieszamy. Musi powstać konsystencja „mokrego piasku”.
3. Dodatkowo dodajemy kilka kropel olejku zapachowego i/lub barwnika spożywczego. Wszystko dokładnie ponownie mieszamy.
4. Całą miksturę przekładamy do foremek i wstawiamy do lodówki na około 20 minut.

Tak powstała kula idealnie sprawdzi się jako dodatek do kąpieli w wannie. Daje poczucie relaksującego odprężenia organizmu.

Kolejnym przepisem jest domowa maseczka. Jej wyjątkowość polega na tym, że składa się tylko z trzech składników spożywczych. Musimy przygotować:

- 1 łyżeczkę miodu
- 1 łyżeczkę wyciśniętego soku ze świeżej cytryny
- 2 łyżeczki jogurtu naturalnego.

Sposób przygotowania:

1. Dokładnie umyj i osusz twarz.
2. Wymieszaj wszystkie trzy składniki w miseczce.
3. Nanieś maseczkę na twarz i pozostaw na 10-15 minut, po czym dokładnie spłucz ciepłą wodą.

Maseczka ma charakter oczyszczający, niweluje zaczerwienienia i daje skórze poczucie ukojenia.

Trzecia propozycja to truskawkowy wybielacz do zębów. Nie trzeba wydawać fortuny, by

mieć „hollywoodzki uśmiech”. Jest to metoda w 100 % naturalna.

Składniki:

- 2 truskawki
- 1 opakowanie sody oczyszczonej.

Sposób przygotowania:

1. Wymieszaj wszystkie składniki w misce. Nałóż trochę pasty na szczoteczkę i umyj zęby (bez płukania!).
2. Poczekaj 20-30 minut, po czym dokładnie wypłucz usta.
3. Powtarzaj codziennie przez kilka tygodni, a efekt będzie olśniewający.

Czyste i białe zęby będą odtąd Twoim wielkim atutem.

Ostatni przepis, który może Was zainteresować, to kokosowy krem do rąk. Do jego przygotowania będziemy potrzebować :

- ¼ szklanki (60 ml) masła awokado
- 1 łyżka stołowa frakcjonowanego oleju kokosowego
- 10 kropli olejku z witaminą E
- ½ łyżeczki naturalnego ekstraktu kokosowego.

Sposób przygotowania:

1. W misce wymieszaj składniki widelcem lub trzepaczką.
2. Przelej miksturę do niewielkiego pojemnika i smaruj dłonie przed snem.

Niewątpliwie będą one długo nawilżone i co najważniejsze- pięknie pachnące.

Drodzy Czytelnicy, powyższe przepisy są bardzo proste w wykonaniu i gwarantują, że poczujecie się wypoczęci, zdrowsi oraz piękniejsi. Mam nadzieję, że skorzystacie z nich w domowym zaciszu i będziecie z nich bardzo zadowoleni.

Pola Barnowska

Źródło: „Moje kąpielowe SPA” Isabel Bercaw, Caroline Bercaw
Grafika Google.

SKOKI NARCIARSKIE

Pewnie wielu z Was ogląda skoki narciarskie i kibicuje naszym skoczkom. To dyscyplina sportu lubiana przez Polaków. Nasi kibice są uważani za najlepszych na świecie. Przykładem są tłumy ludzi na zawodach w Zakopanem.

Miejscem, w którym narodziły się zimowe konkurencje klasyczne, w tym także skoki, jest Norwegia. Tam właśnie pojawili się narciarze wykorzystujący „dwie deski” nie tylko do biegania, ale i skakania. Początki skoków w Polsce to rok 1908. W 1911 roku notuje się pierwszy oficjalny skok w wykonaniu kobiety.

Od 18 marca 2017 nieoficjalny rekord świata w długości skoku należy do Stefana Krafta, który uzyskał 253,5 m w Vikersund. Najdłuższy nieustany skok (podparty) oddał w 2015 roku, także w Vikersund, Dmitrij Wasijew, który uzyskał 254 metry.

Zawody:

Zawodami najwyższej rangi są Igrzyska Olimpijskie, Mistrzostwa Świata w Skokach Narciarskich, Mistrzostwa Świata w Lotach Narciarskich, Turniej Czterech Skoczni, Puchar Świata w Skokach Narciarskich i Letnie Grand Prix.

Igrzyska Olimpijskie:

Najwięcej medali olimpijskich zdobyli Norwegowie, w ich dorobku jest 35 medali – 11 złotych, 10 srebrnych i 14 brązowych.

Trzykrotnie zdarzyło się, że całe podium danej konkurencji zajmowali reprezentanci tego samego kraju. Po raz pierwszy miało to miejsce w 1932 roku podczas igrzysk w Lake Placid, gdzie wszystkie medale w skokach narciarskich zdobyli reprezentanci Norwegii. Taka sama sytuacja miała miejsce 16 lat później w Sankt Moritz. Trzeci raz- w 1972 roku w Sapporo, jednak tym razem całe podium zostało zdominowane przez Japończyków.

W drużynowych konkursach olimpijskich trzy złote medale zdobyli reprezentanci Niemiec, po dwa złote medale – Finowie i Austriacy, a po jednym tytule wywalczyli skoczkowie japońscy i norwescy. Najwięcej medali w sumie w zawodach drużynowych zdobyli Niemcy i Austriacy, którzy sześciokrotnie stanęli na olimpijskim podium.

Najwięcej złotych medali na igrzyskach olimpijskich zdobył Simon Amman – 4, wśród Polaków Kamil Stoch wywalczył 3 złote medale.

Wśród kobiet tylko dwie zawodniczki zdobyły złote medale, ponieważ dotychczas

dwa razy przeprowadzono Igrzyska Olimpijskie, były to: Carina Vogt i Maren Lundby.

Mistrzostwa Świata:

W całej historii mistrzostw świata w narciarstwie klasycznym reprezentanci Polski zdołali wywalczyć w skokach narciarskich 13 medali, a to za sprawą Stanisława Marusarza – srebro, Antoniego Łaciaka – srebro, Stanisława Gąsienicy Daniela – brąz, Adama Małysza – 4 złota, 1 srebrny, 1 brązowy, Kamila Stocha – złoto, Kamil Stoch, Piotr Żyła, Maciej Kot i Dawid Kubacki drużynowo – brąz, Kamil Stoch, Piotr Żyła, Jan Ziobro i Klemens Murańka – brąz oraz Piotr Żyła – brąz i złoto. Adam Małysz jest natomiast rekordzistą, jeśli chodzi o liczbę zdobytych tytułów indywidualnego mistrza świata w skokach narciarskich. Zdobył ich, jako jedyny dotychczas skoczek narciarski w historii, cztery. Jest on również rekordzistą pod względem zdobytych indywidualnych medali mistrzostw świata w historii. Wywalczył ich 6, w tym 4 złote, 1 srebrny i 1 brązowy.

Najbardziej utytułowaną zawodniczką spośród kobiet jest Carina Vogt, w dorobku której jest 6 medali – 5 złotych i 1 brązowy. Sześciokrotnie na podium mistrzostw świata stanęła również Daniela Iraschko – Stolz, zdobywając 2 złote, 3 srebrne i 2 brązowe medale.

W konkursach drużynowych dziewięć tytułów mistrza świata zgromadziła reprezentacja Austrii, osiem tytułów reprezentacja Niemiec, sześć reprezentacja Finlandii, trzy tytuły drużyna Norwegii, a po jednym – Japonii i Polski. Największą liczbę wszystkich medali, zarówno tych zdobytych w konkurencjach indywidualnych, jak i drużynowych, wywalczyli reprezentanci Norwegii, którzy zdobyli łącznie 64 medale, w tym 21 złotych.

Turniej Czterech Skoczni:

Turniej odbywa się w czterech miastach: dwóch niemieckich (Oberstdorf, Garmisch – Partenkirchen i dwóch austriackich (Innsbruck, Bischofshofen).

Najbardziej utytułowanym skoczkiem w historii TCS jest Janne Ahonen, który jako jedyny wygrał turniej pięciokrotnie. Najwięcej zwycięstw w poszczególnych konkursach odnieśli Bjørn Wirkola i Jens Weißflog, którzy na najwyższym stopniu podium stawali po 10 razy.

Dotychczas trzech polskich skoczków triumfowało w klasyfikacji generalnej TCS – Adam Małysz (w 2001 r.), Kamil Stoch (w 2017, 2018 i 2021 r.) oraz Dawid Kubacki (w 2020 r.). W polskim dorobku znajduje się również drugie miejsce Piotra Żyły (w 2017 r.) oraz trzecie miejsca Małysza (w 2003 r.) i Kubackiego (w 2021 r.).

Trzech skoczków w historii Turnieju Czterech Skoczni wygrało wszystkie cztery konkursy w jednej edycji. Byli to: Sven Hannawald, Kamil Stoch i Ryoyu Kobayashi.

Puchar Świata:

Najwięcej zwycięstw w indywidualnych konkursach Pucharu Świata odniósł Gregor Schlierenzauer, który triumfował 53 razy w latach 2006–2014. Drugie miejsce w klasyfikacji wszech czasów zajmuje Matti Nykänen, który z 46 zwycięstwami odniesionymi w latach 1981–1989 był liderem klasyfikacji przez 29 lat. Trzecie miejsce pod względem liczby zwycięstw zajmują Adam Małysz i Kamil Stoch z 39 wygranymi konkursami.

Najwięcej miejsc na podium ma Janne Ahonen – 108, wśród Polaków Adam Małysz - 92 podia, dzięki temu jest na miejscu drugim w tej klasyfikacji.

Mistrzostwa Świata w Lotach Narciarskich:

Reprezentanci Polski zdobyli na mistrzostwach cztery medale. Indywidualnymi medalistami byli: Piotr Fijas (brąz w 1979 r.) oraz Kamil Stoch (srebro w 2018 r.). W 2018 r. reprezentacja Polski zdobyła brązowy medal w konkursie drużynowym, natomiast dwa lata później powtórzyli ten wyczyn.

Zachęcam do oglądania skoków narciarskich i kibicowania polskim skoczkom!

Sebastian Stępień

Dane na dzień: 1 marca 2021 r.

Źródło: Grafika Google.

CHIŃSKI NOWY ROK

Chiński Nowy Rok, czyli Święto Wiosny, przypada z końcem stycznia a początkiem lutego. Data jest ruchoma. W tym roku wypadł on 12 lutego. Świętuje się go nie tylko w państwie środka, ale na całym świecie, m.in. w Korei Południowej, Wietnamie, Singapurze, Malezji, Tybecie oraz wszystkich miejscach zamieszkałych przez emigrantów z Chin. Święto Wiosny trwa czterdzieści dni. Zazwyczaj jest to czas rodzinnych spotkań przy suto zastawionym stole.

Sam Chiński Nowy Rok trwa aż tydzień. W przeddzień oficjalnego rozpoczęcia obchodów rodziny spotykają się w domu. Tradycja mówi, iż wspólnie spożywany wtedy posiłek jest uważany za najważniejszy w roku.

Specjalnie na tę okazję miliony Chińczyków mieszkających w różnych częściach świata wraca do swojej ojczyzny. To zjawisko ma nawet swoją specjalną nazwę czyli "wiosenna migracja". Zazwyczaj kilka dni przed tym wydarzeniem na lotniskach i na dworcach komunikacji jest o wiele więcej ludzi niż w innych porach roku. Chętni do powrotu do rodzinnego domu muszą się liczyć z tym, iż jeżeli nie zadbają odpowiednio wcześniej o bilety, organizacja podróży może graniczyć z cudem. Przez obecną sytuację pandemiczną oraz obostrzenia wiele osób nie obchodziło tego święta jak w poprzednich latach. Szacuje się że podczas "wiosennej migracji" w 2020 roku podróżowało 1,5 miliarda osób. Jest to o połowę mniej niż w 2019 roku.

Według kalendarza księżycowego każdy kolejny rok ma swego zwierzęcego patrona, jest to jeden z dwunastu znaków chińskiego zodiaku. 2021 jest rokiem bawoła. Znak ten jest symbolem determinacji i dążenia do celu. Horoskop mówi, że przez następne miesiące może pochłonąć nas praca. Każdy z nas może sprawdzić swój chiński znak zodiaku choćby w Wikipedii.

Weronika Dziedzina

Źródło: National Geographic

DLACZEGO CYBERPUNK NIE SPEŁNIŁ OCZEKIWAŃ?

„Cyberpunk 2077” na pewno przeszedł do historii. Za kilka, a nawet kilkanaście lat gracze będą opowiadali albo o fenomenalnej fabule i zjawiskowej grafice, albo o największej katastrofie w historii branży, a studenci kierunków biznesowych przestudiują case study w kontekście zarządzania kryzysem wizerunkowym. Będą się też uczyć o tym, jak globalny szal szybko zamienił się w falę niezadowolenia, czasem nawet hejtu. Gra ta miała być fenomenem jedną z najlepiej dopracowanych na świecie, ale coś, niestety, poszło nie tak... Ogłoszono ją na początku 2012 roku na CD Projekt RED Group Summer Conference. Nazywała się wtedy Cyberpunk. Powiedziano, że ukaże się po grze “Wiedźmin 3: Dziki Gon” i nie podano daty. Później w tym samym roku ukazał się filmik z nowym tytułem gry – “Cyberpunk 2077”. CD Projekt cały czas zwlekało z wypuszczeniem jej w eter. W końcu fani zaczęli narzekać na to, że tak długo tej gry nie ma na rynku. Nadszedł 17 września 2020 r., a wraz z nim premiera wciąż zapowiadanej gry. Na początku wydawała się wyśmienita, ale później gracze zauważyli w niej mnóstwo bugów oraz błędów, np. niewyrenderowane postacie, które wykonują dziwne, nienaturalne ruchy, latanie, stanie w miejscu z nienormalną pozą, itp. Również samochody były „popsute”, bo gdy gracz wysiadał z nich, zdarzało się, że "spadał" pod całą mapę.

Ogólnie mówiąc, „Cyberpunk 2077” jest bardzo dobrą grą, lecz jest w niej za dużo błędów spowodowanych pośpieszeniem się z produkcją. Teraz twórcy gry na bieżąco wprowadzają łatki na te wszystkie bugi.

Aleksander Popławski

Źródło: https://www.benchmark.pl/testy_i_recenzje/cyberpunk-2077-uzupelnienie-recenzji.html

SZACHY

Za kolebkę szachów uznawane są Indie. Według źródeł pisanych gra ta była już znana w Persji w latach 70. VI wieku naszej ery, gdzie przywieziona została w darze od indyjskiego radży. Kolejna ewolucja nastąpiła po pojawieniu się gry w Europie, nastąpiły wówczas zmiany najbardziej przypominające współczesną grę w szachy (zmieniono reguły gry, dopracowano zasady poruszania się bierek, pojawiły się dodatkowo: roszada, mat, promocja, itp). W epoce odrodzenia nastąpił „złoty okres” szachów, szczególnie w Hiszpanii i Włoszech.

Pojedynki mistrzów wzbudzały zainteresowanie coraz szerszych grup społecznych. Zaczęto rozgrywać pierwsze mecze i niezbyt licznie obsadzone turnieje. Powstawało coraz więcej ośrodków życia szachowego, klubów i towarzystw. Najlepszym zawodnikiem w historii szachów jest Garry Kasparov.

Szachownice są wykonane z naturalnego drewna. Powinny posiadać odpowiedni kontrast pomiędzy jasnymi i ciemnymi polami. Jasne (białe) pola zazwyczaj wykonywane są z klonu, jaworu czy brzozy. Ciemne pola (czarne) mogą być wykonane z każdego drewna, które będzie posiadało odpowiedni kontrast do pola jasnego.

Mat to sytuacja w szachach, w której król jednej ze stron jest szachowany i nie ma żadnego dozwolonego ruchu, aby się przed szachem obronić lub od niego uciec. Mat kończy grę porażką gracza, którego król został zamatowany. Danie przeciwnikowi mata jest celem gry w szachy.

Vanessa Bażan

<https://pl.wikipedia.org/wiki/Szachy>

<https://www.chess.com/pl/article/view/10-najlepszych-szachistow-wszech-czasow>

<https://www.szachowo.pl/szachy-turniejowe-przewodnik-n-4.html>

[https://pl.wikipedia.org/wiki/Mat_\(szachy\)](https://pl.wikipedia.org/wiki/Mat_(szachy))

Grafika Google

SPIDER-MAN

Spider-Man (Człowiek Pająk) jest jednym z najpopularniejszych bohaterów wszech czasów. Jego zdolnościami są: nadludzka siła, kondycja i zręczność, walka wręcz, wysoka inteligencja, pajęczy zmysł, zdolność chodzenia po ścianach, wystrzeliwanie sztucznej pajęczyny. Powszechną informacją jest, że bohater „należy” do Studia Marvel. Jednak historia wygląda trochę inaczej...

Zacznijmy od tego, iż stworzył go Stan Lee, który pracował dla Marvel Comics. Po raz pierwszy Spider-Man zadebiutował w komiksie "Amazing Fantasy" wydanym w sierpniu 1962 r. Kiedy Marvel Comics upadało, oddało Człowieka-Pajaka, razem z innym antybohaterem-Venomem, Sony. Przekazywanie praw do postaci Spider-Mana zaczęło się już w 1985 r., kiedy nabyło je Cannon Films za 225 tysięcy dolarów w celu stworzenia filmu. Jednak nie zrealizowali projektu aż do roku 1990. Prawa do postaci miały wrócić do Marvela. Współzałożyciel Cannon Films, Menahem Golan, renegotjował wtedy umowę i prawa przetransferował do nowo utworzonej przez siebie 21st Century Films. W tamtym czasie prawa te przechodziły z rąk do rąk. I tak powstało 5 różnych filmów, z różnymi aktorami i fabułą (Spider-Man 1, 2 oraz 3 i Niesamowity Spider-Man 1 i 2). Spider-Man „zatrzymał się” w Sony Studio, które na obecną chwilę stworzyło dwa filmy i już zapowiadają trzeci.

Spider-Man kojarzony jest głównie z pierwszych 3 filmów, jednak gorąco zachęcam do obejrzenia nowszych: "Niesamowity Spider-Man 1", "Niesamowity Spider-Man 2", "Spider-Man Homecoming" i "Spider-Man Far From Home".

Oliwier Mulak

Źródło: Grafika Google, Wikipedia

KURKUMA

Kurkuma to zyskująca ostatnio wielką popularność przyprawa wywodząca się z Indii. Znana jest także jako składnik nadający barwę codziennym posiłkom. Kurkuma wykazuje wiele właściwości prozdrowotnych, ale często wykorzystuje się ją również w kosmetyce.

Kurkumę uzyskuje się z korzenia ostryżu, czyli rośliny z rodziny imbirowatych. Często jest nazywana kuzynką imbiru także ze względu na ostry smak. Kurkuma to kłącze znajdujące się pod ziemią. Charakteryzuje się żółtawo-brązowym ubarwieniem, natomiast we wnętrzu przybiera barwę pomarańczową. Kurkuma znajduje szerokie zastosowanie w kulinariach, medycynie, przemyśle spożywczym oraz kosmetycznym. Jej podstawowym składnikiem jest kurkumina, która odpowiada za charakterystyczny, pikantny smak i żółtą barwę przyprawy.

Obecnie największym producentem kurkumy są kraje azjatyckie, a przede wszystkim Indie.

Pierwsze wzmianki

o zastosowaniu kurkumy w kuchni datuje się na 600 r. p.n.e., zaś około 700 r. n.e. przyprawa dotarła do Chin. Wielu dawnych chińskich i indyjskich medyków doceniało kurkumę ze względu na dobroczynne działanie przyprawy dla naszego organizmu.

Kurkuma stosowana była w łagodzeniu bólowych dolegliwości menstruacyjnych, w terapii chorób pasożytniczych, schorzeń układu pokarmowego. Obecnie jest przedmiotem wielu badań, zaś lista prozdrowotnych właściwości przyprawy stale się wydłuża.

Kurkuma jako przyprawa, którą dodaje się do codziennych potraw w niewielkich ilościach, praktycznie nie wpływa na kaloryczność spożywanych dań. 100 g proszku kurkumy dostarcza organizmowi 390 kcal. To naprawdę niewiele, pamiętając, że do dań dodajemy jedynie szczyptę tej przyprawy. Szczypta kurkumy to nie więcej niż 20 kcal.

W 100 g kurkumy znajduje się 65 g węglowodanów, 8 g białka oraz 10 g tłuszczu. Niewątpliwą zaletą kurkumy jest wysoka zawartość błonnika pokarmowego, bo aż 22,7g. Poza wartościową kurkumina, kurkuma jest niezwykle bogatym źródłem witamin i składników mineralnych. Suszone i zmielone kłącze kurkumy zawiera witaminy z grupy B, takie jak: tiamina,

ryboflawina, niacyna, kwas foliowy i witamina B6. Ponadto dodając kurkumę do potraw, dostarczamy organizmowi witamin E i K. Składniki mineralne, które wchodzi w skład kurkumy to: wapń, żelazo, magnez, potas, fosfor, sód i cynk.

Zosia Zielińska

Źródła: medonet.pl , grafika Google

POWRÓT DO DOMU

- Nie chcę tego robić - mruknąłem, nie kryjąc niezadowolenia. - Odbieram komuś szansę na powrót do domu, a jestem tu najkrócej z was wszystkich. Czym sobie na to zasłużyłem?

Wbiłem spojrzenie w czarnowłosą, skupiając całą uwagę na jej reakcji. Głośno westchnęła, spuszczać wzrok na czubki butów.

- Jesteś pewien, że mogę ci powiedzieć prawdę? - zapytała - Niezależnie od tego, jak dziwna się okaże?

- Tego właśnie od ciebie oczekuję - odpowiedziałem.

- Znaliśmy się wcześniej - oznajmiła, nie przedłużając. - Jesteśmy rodzeństwem.

Zacisnąłem wargi w cienką linię, nie wiedząc, co powiedzieć. Prawdę mówiąc, ta informacja powinna wydać mi się bardziej szokująca, jednak jedyna rzecz, którą czułem, to nagły przypływ zrozumienia. Z drugiej strony, na usta cisnęło mi się milion pytań, głównie odnośnie sensu całych tych zatajeń i tego, jakim cudem cokolwiek pamięta.

- Wiedziałeś o tym? - zapytała, gdy zauważyła mój obojętny wyraz twarzy.

- Przeczynałem - wyznałem, wzruszając ramionami. - W dalszym ciągu jednak nie rozumiem, czemu miałbym z tego powodu zostać potraktowany inaczej niż pozostali.

- Nic dziwnego - odparła. - Mnie samej pojęcie tego wszystkiego przysparza niemałych problemów, ale głównie chodzi o historię.

- O historię? - zdziwiłem się.

- Rozwijanie cywilizacji- doprecyzowała. - Podobno, gdyby nie cała ta zgraja ludzi z laboratorium, byłibyśmy głupszy od małp.

- Czyli...

- Czyli, to, kto tu zostanie, nie ma najmniejszego znaczenia - przerwała mi. - Możemy się stąd wynieść, nie dbając o zaburzenia czasu, ale to, czy tego chcesz, pozostaje wyłącznie twoją decyzją - dodała, podnosząc się z miejsca. - Jednak byłoby mi niezmiernie miło, gdybyś jednak wrócił ze mną do domu.

- Do domu? – zapytałem sceptycznie?

Jak miałem wrócić do domu, skoro nawet nie wiedziałem, gdzie i w jakich czasach się znajduję? Poza tym dziura w mojej pamięci była tak ogromna, że równie dobrze mógłbym chociaż przydać się historii niż latać po świecie „jak pokrecony”, próbując przypomnieć sobie własną rodzinę.

- To jak? - zapytała, krzyżując ręce na piersi.

- W porządku - westchnąłem.

Czarnowłosa uśmiechnęła się szeroko. Następnie odwróciła się na pięcie i machnęła ręką, bym podążył za nią. Skierowaliśmy się prosto do miejsca, gdzie Shade rozmawiała z blondynem

odpowiadającym za nasz powrót, który ostatecznie okazał się bardziej spontaniczną decyzją niż mógłbym przypuszczać.

- Nie wierzę, że tak się to wszystko skończy... – szepnąłem do siebie.

Nikola Szumowska

